

РЕШЕНИЕ

№ 7206

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Гургана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8822** по описа за **2021** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], чрез адв. Д. И., срещу решение № 20142960/21.06.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 4896/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 12-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-006339/10.01.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, за нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно и необосновано, постановено при противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че е осъществен състава на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ, при наличие на съществени нарушения на процесуалните правила. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление. В с.з. не се представлява.

Ответникът, чрез проц. представител юриск. Х., оспорва жалбата, претендира потвърждаване на процесното решение, претендира разноси.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна.

На основание чл. 218 от АПК, съдът обсъжда единствено посочените в жалбата пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието с

материалния закон следи и служебно. В изпълнение на тези си задължения настоящият съдебен състав намира, че въззивното решение е валидно и допустимо.

В мотивите на процесното решение районният съд приема, че съставът на нарушението е осъществен от обективна страна от дружеството, предвид доказателствата, присмени и гласни, които установяват по безспорен и категоричен начин липсата на заплащане на сумата на работника. Като е достигнал до този извод, въззивният съд правилно е приложил материалния закон, при липса на съществено нарушение на процесуалните правила, предвид на което липсва касационно основание за отмяна на процесноторешение.

Редовно съставените АУАН по КТ, съгласно разпоредбата на чл. 41б, ал. 1 от КТ, притежават презумптивна доказателствена сила до доказване на противното в производството пред органа, което означава, че тежестта на доказване се прехвърля на лицето, което оспорва установените със същите факти. В производството пред инстанцията по същество, фактичката обстановка, изложена в АУАН, се установява по безспорен и категоричен начин и не се оборва от въззивника както посредством събраните в хода на производството гласни доказателства, така и от писмените такива. Налице е предписание в Протокол за извършена проверка от 09.08.2019 г., в което ясно е указано изплащане на трудово възнаграждение на работника М. Н., в срок до 26.08.2019 г. Въззивният съд, в съответствие с проц. правила е обсъдил всички относими и приети по делото доказателства и правилно е приел осъществен състав на адм. нарушение.

Следва да се има предвид, че посоченото предписание представлява индивидуален административен акт, който е влязъл в сила, предвид липсата на данни за неговото оспорване по административен или съдебен ред. Следователно, задължението за изплащане на възнаграждение следва по силата на този акт, като всички възражения, относно дължимостта му следва да се разгледат в такова производство. В това предписание е прието, че сумата не е изплатена към датата на издаването му и следва да се изплати в посоченият срок. По делото не са приети писмени доказателства, установяващи заплащането на възнаграждение на работника, като в случая е било безпредметно разпит на същия.

Липсата на изплащане на възнаграждение от страна на работодателя и изпълнение на дадените предписания от контр. органи следва извода за осъществен от обективна страна състав на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. Съдът намира, че липсват нарушения на процесуалните правила и на матер. закон, допуснати от страна на съда и наказващия орган. Не е налице основание за изменение по размер на наложеното наказание, предвид билзостта му до минимума, предвиден в закона. Липсва и възможност за прилагане на института на „маловажния случай“, предвид изричната законова забрана.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на съда, намира от правна страна, че съставът на нарушение по чл. 415, ал. 1 е осъществен от фактическа и правна страна от наказаното дружество като процесното решение следва да се остави в сила.

От проц. представител на ответника се претендират разноски за юриск. възн., които следва да се присъдят, с оглед изхода на спора, в размер на 100 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, IV касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20142960/21.06.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 4896/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 12-и състав;

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. разноси по делото в размер на 100 /сто/ лева за юриск. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.